

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakub Camrdy v právní věci žalobce: **M. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2017, č. j. MSP – 496/2017 – OSV – OSV/5, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 207/2017 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 28. 12. 2017 u věcně a místně příslušného Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2017, č. j. MSP – 496/2017 – OSV – OSV/5, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2017, Si 693/2017, kterým byla podle § 2 odst. 4 a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odmítnuta žádost žalobce (žadatele) o průkaz (úřední záznam) vyvěšení i svěšení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 1998, ved. pod sp. zn. 52 K 92/97 - 83.

[2] Městský soud v Praze předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu (§ 9 odst. 1 s. ř. s.). Svůj návrh odůvodnil tím, že v řízení rozhodoval jako správní orgán I. stupně a o žalobě mají rozhodovat soudci, kteří u tohoto soudu sami působí.

[3] Žalobce přikázání věci jinému krajskému soudu navrhl již v žalobě a k záměru Městského soudu v Praze na předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu s uvedeným návrhem se dále nevyjádřil.

[4] Žalovaný se s návrhem městského soudu ztotožnil a navrhl, aby věc byla přikázána Krajskému soudu v Praze.

[5] Nejvyšší správní soud shledal návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[6] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Toto ustanovení upravuje případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

[7] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[8] Osmý senát Městského soudu v Praze, kterému podle rozvrhu práce přísluší věc projednat, poukázal na důvody pro vyloučení všech soudců, kteří vyřizují agendu správního soudnictví, neboť v projednávané věci žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ve věci, v níž v prvním stupni rozhodoval Městský soud v Praze.

[9] Nejvyšší správní soud se s tímto názorem ztotožňuje. K objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců v situaci, kdy by měli rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí soudu, u něhož sami působí, Nejvyšší správní soud odkazuje na své rozhodnutí ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70. Na zaujatém právním názoru uvedeném v tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud setrvává. Tento názor plyne z obecné právní zásady „*nemo iudex in causa sua*“, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Tato obecná pravidla jsou obecně uznávána jako zásady spravedlnosti, a to i tehdy, jestliže nejsou normativně vyjádřena v pozitivním právu (srov. Knapp, V. *Teorie práva*, C. H. Beck, Praha 1995, str. 83).

[10] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. je důvodný, a proto přikazuje věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, který je soudem nejbližším sídlu (bydlišti) účastníků řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu